

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200175
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200175.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Anny Peťovskej PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., zastúpený JUDr. Petrom Árendackým, advokátom, Železničiarska 13, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát v Trnave, Kollárova 31, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: KRPZ-TT-KDI3-100/2015-ODV zo dňa 13.01.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/27/2016-36 zo dňa 6. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/27/2016-36 zo dňa 6. septembra 2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozsudku aj krajský alebo správny súd) rozsudkom č. k. 20S/27/2016-36 zo dňa 6. septembra 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-100/2015-ODV zo dňa 13.01.2016, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ v Senici (ďalej len ORPZ) č. ORPZ-SE-ODI2-VP-232/2015 zo dňa 19.10.2015, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) na tom skutkovom základe, že dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. viedol vozidlo značky RENAULT KANGOO ev. č. Y v obci Lakšárska Nová Ves, pričom pri základnej škole bol kontrolovaný hliadkou polície. Následne bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom vyšetrením vykonaným dychovou skúškou prístrojom značky ALCOTEST 7410 ev. č. ARJJ-0014, č. merania 0963 dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. bola nameraná hodnota 0,34 mg/l, čo bolo zaznamenané výstupom z tlačiarne ev. č. ARJA-0106. Na základe zistených skutočností bol

žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 600 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 mesiacov, pričom v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch, do času zákazu činnosti sa započítava čas, po ktorý obvinený z priestupku nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od zadržania vodičského preukazu dňa 12.10.2015. Súčasne podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z. z., je povinný uhradiť aj trovy konania vo výške 16 eur.

2. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí konštatoval, že zo zadovážených dôkazných materiálov je dostatočne preukázané, že žalobca sa priestupku dopustil, za čo mu bola s prihliadnutím na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a uložená v správnom konaní pokuta vo výške 600 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 mesiacov odo dňa zadržania vodičského preukazu. Bolo prihliadané na skutočnosť, že žalobca v sledovanom období opakovane spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky jazdou na motorovom vozidle v čase, kedy bol ovplyvnený alkoholom. S poukazom na to, že v prípade žalobcu išlo o recidívu v páchaní priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v minulosti uložená sankcia nespĺnila účel, ktorý by prispel k jeho náprave, tak mu bola uložená sankcia - pokuta, ako aj zákaz činnosti v hornej polovici zákonnej sadzby, nakoľko konanie žalobcu sa v zmysle § 137 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke považuje za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Odvolací správny orgán ďalej uviedol, že vychádzal z priestupkového spisu OO PZ Šaštín - Stráže č. p.: ORPZ-SE-OPP4-P-326/2015, ako aj zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy zo dňa 12.10.2015, odpisu správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy zo dňa 12.10.2015, zápisu o dychovej skúške č. 0963 zo dňa 12.10.2015, potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu ev. č.: G. zo dňa 12.10.2015, evidenčnej karty vodiča - žalobcu zo dňa 21.10.2015, záznamu hliadky zo dňa 12.10.2015, fotokópie certifikátu o overení analyzátoru dychu č.: 03174-623-045-15 zo dňa 26.08.2015. Ďalej vychádzal z priestupkového spisu ODI ORPZ v Senici číslo: ORPZ-SE-ODI2-P-420/2015.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že zo zápisu o dychovej skúške bolo jednoznačne preukázané, že žalobca pred jazdou motorovým vozidlom požil alkoholické nápoje. Zo skutkových zistení teda vyplýva, že u žalobcu požitý alkohol ovplyvnil hladinu alkoholu v krvi, čo vyplýva z vyšetrenia vykonaného dychovou skúškou prístrojom ALCOTEST. Znamená to, že z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou predloženého, resp. pripojeného administratívneho spisového materiálu je zrejmé, že žalobca sa dopustil priestupku tak, ako mu bol kladený za vinu.

4. Krajský súd sa nestotožil s námietkou žalobcu, že dychová skúška nebola vykonaná pri cestnej kontrole. Sám žalobca nespochybňuje, že pred tým, ako zastavil motorové vozidlo šoféroval a bezprostredne na to bol vyzvaný hliadkou k predloženiu dokladov a následne vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou. Tiež je potrebné zdôrazniť, že tieto oprávnenia príslušníka PZ SR sú ustanovené v § 69 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pričom účastník cestnej premávky je v zmysle tohto zákona povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalobcu, že nebola vykonaná druhá dychová skúška, tak policajti nemá povinnosť ju vykonať, resp. ju umožniť obvinenej osobe z priestupku. Pokiaľ v tomto prípade k vykonaniu opakovanej dychovej skúšky zo strany policajtov nebolo prístupné, mal žalobca právo žiadať o odber krvi, o čom bol aj poučený, čo vyplýva zo správy o výsledku objasňovania priestupku, a teda mohol žiadať o lekárske vyšetrenie odberom krvi. Ďalšie tvrdenia žalobcu (pred jazdou zjedol napolitánku značky „MILA“ a tiež že zjedol koňakové pralinky značky „ALTE EXCELENZ“) krajský súd považoval za účelové, s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

5. Ďalej krajský súd konštatoval, že pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v konaní pred správnymi orgánmi nebola vypočutá ako svedkyňa M. A. (táto mala potvrdiť, že žalobca nebol zastavený policajnou hliadkou počas jazdy), tak je skutočne vecou správnych orgánov, či navrhnutého svedka vypočuje alebo

nie. V danom prípade, podľa názoru krajského súdu, vykonanie dôkazu - výsluch M. A. by bližšie neobjasnil skutkový stav veci, pretože nebolo sporné, že žalobca bezprostredne pred tým ako zastavil motorové vozidlo a následnej výzve policajnou hliadkou k predloženiu dokladov viedol osobné motorové vozidlo.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď považoval dychovú skúšku za vykonanú pri cestnej kontrole. Namietal, že nie je pravdou tvrdenie súdu, že pred vykonaním skúšky viedol motorové vozidlo a že skúška bola vykonaná bezprostredne na to, ale že k vykonaniu dychovej skúšky došlo až po tom, ako vozidlo opustil. Podľa jeho názoru krajský súd neprípustne a v rozpore so zákonom rozšíril oprávnenie policajta vykonať dychovú skúšku na účastníkovi cestnej premávky. Postup policajtov bol podľa sťažovateľa v rozpore s ust. § 69 ods. 1 písm. d/, a teda dôkaz - vykonanú dychovú skúšku nemožno považovať za zákonne získaný.

7. Ďalej sťažovateľ uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal s rozpormi v dôkazoch, podľa ktorých si dal žalobca pred jazdu jedno pivo, čo vyplýva zo záznamu, no zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že žalobca uviedol, že dva dni nepil vôbec.

8. Sťažovateľ sa nestotožnil ani s odôvodnením, podľa ktorého krajský súd uviedol, že súčasťou spisu je aj príslušný certifikát o overení alcatestu, avšak v spise sa nachádza výlučne kópia certifikátu. Krajský súd sa podľa sťažovateľa nevysporiadal ani s tým, či potraviny, ktoré požil žalobca tesne pred dychovou skúškou boli schopné ovplyvniť dychovú skúšku.

9. Vzhľadom k uvedenému sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

13. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

14. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či

uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

15. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu kasačnej sťažnosti.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

17. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ v Senici (ďalej len ORPZ) č. ORPZ-SE-ODI2-VP-232/2015 zo dňa 19.10.2015, na základe ktorého bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. viedol vozidlo značky RENAULT KANGOO, ev. č. Y v Obci Lakšárska Nová Ves, pričom pri základnej škole bol kontrolovaný hliadkou polície. Následne bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom vyšetrením vykonaným dychovou skúškou prístrojom značky ALCOTEST 7410 ev. č. ARJJ-0014, č. merania 0963 dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. bola nameraná hodnota 0,34 mg/l, čo bolo zaznamenané výstupom z tlačiarne ev. č. ARJA-0106. Na základe zistených skutočností bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 600 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 mesiacov, pričom v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch, pričom do času zákazu činnosti sa započítava čas, po ktorý obvinený z priestupku nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od zadržania vodičského preukazu dňa 12.10.2015. Súčasne podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z. z. je povinný uhradiť aj trovy konania vo výške 16 eur.

18. Podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla požíje alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v jeho organizme.

19. Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. možno uložiť pokutu od 150 eur - 800 eur a zákaz činnosti do 3 rokov.

20. Podľa § 2 ods. 2 písm. u/ a v/ zákona NR SR č. 8/2009 o cestnej premávke sa rozumie účastníkom cestnej premávky osoba, ktorá sa priamo zúčastňuje cestnej premávky, vodičom osoba, ktorá vedie vozidlo.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 8/2009 vodič nesmie požiť počas vedenia vozidla alkohol alebo inú návykovú látku, viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme; toto neplatí pre cyklistu jazdiaceho v zastavanom území obce 9a) a pre cyklistu jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu pri vyšetrení dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou.

22. Podľa § 69 ods. 1 písm. a/, c/ a d/ je policajt oprávnený zakázať vodičovi jazdu na nevyhnutne

potrebný čas alebo mu prikázať smer jazdy, ak to vyžaduje bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, požadovať predloženie dokladov ustanovených na vedenie a premávku vozidla a na dopravu osôb a nákladu, vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

23. Podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom SR alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

24. V danom prípade medzi sťažovateľom a žalovaným zostala spornou otázka, či správne orgány rozhodli žalobou napadnutými rozhodnutiami o uložení pokuty žalobcovi na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

25. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že dňa 12. 10.2015 bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Šaštín Stráže vykonaná dychová skúška na zistenie alkoholu u vodiča - sťažovateľa, s výsledkom merania 0,34 mg/l, o čom bola spísaná Správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, v ktorej sa sťažovateľ vyjadril, že pil pred dvomi dňami. Vzhľadom k uvedenému bol sťažovateľovi zadržaný vodičský preukaz podľa § 70 ods. 1 písm. a/ a § 71 ods. 1 zákona č. 8/2009, o čom bolo sťažovateľovi vydané potvrdenie. Zo záznamu hliadky zo dňa 12.10.2015 vyplýva, že hliadka v čase o 15:50 hod. na hlavnej ceste v obci Lakšárska Nová Ves spozorovala jazdiť motorové vozidlo Renault Kangoo bielej farby s EVČ: Y, ktoré následne zastavilo pred budovou základnej školy. Vodič bol vyzvaný na predloženie dokladov a k podrobeniu sa dychovej skúšky na zistenie požitia alkoholických nápojov s otázkou, či pred jazdou, alebo počas jazdy požil alkoholické nápoje, na čo vodič odpovedal, že nič nepil. Vykonanou dychovou skúškou bola sťažovateľovi nameraná pozitívna hodnota 0,34 mg/l, čo je v prepočte 0,71 promile alkoholu v dychu. Žalovaný mal k výsledku skúšky uviesť, že si pred jazdou dal jedno pivo. S vodičom bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorú podpísal, bol mu zadržaný vodičský preukaz, o čom mu bolo vystavené potvrdenie, a boli mu odovzdané aj výsledky dychovej skúšky, ktoré tiež vlastnoručne podpísal.

26. Rozhodnutím ORPZ č. ORPZ-SE-OD12-P-420/2015 zo dňa 13.11.2015 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch. Sťažovateľ podľa výroku predmetného rozhodnutia dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. viedol vozidlo značky RENAULT KANGOO, ev. č. Y. v Obci Lakšárska Nová Ves, pričom pri základnej škole bol kontrolovaný hliadkou polície. Vodič vozidla J. G. bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom vyšetrením vykonaným dychovou skúškou prístrojom značky ALCOTEST 7410 ev. č. ARJJ-0014, č. merania 0963 dňa 12.10.2015 v čase o 15.51 hod. bola nameraná hodnota 0,34 mg/l, čo bolo zaznamenané výstupom z tlačiarne ev. č. ARJA-0106. Na základe zistených skutočností mu bola uložená pokuta vo výške 600 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 mesiacov, pričom v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch, do času zákazu činnosti sa započítava čas, po ktorý obvinený z priestupku nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od zadržania vodičského preukazu dňa 12.10.2015. Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z. z. bol zaviazaný uhradiť aj trovy konania vo výške 16 eur.

27. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č.: KRPZ-TT-KDI3-100/2015-ODV zo dňa 13.01.2016 tak, že odvolanie účastníka J. G. zamietol a rozhodnutie o priestupku ORPZ podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní potvrdil. V odôvodnení uviedol, že zo zadovážených dôkazných materiálov je dostatočne preukázané, že J. G. sa priestupku dopustil, za čo mu bola s prihliadnutím na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a uložená v správnom konaní uvedená sankcia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Vzhľadom na skutočnosť, že sa v danom prípade jednalo o recidívu J. G. v páchaní priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v minulosti uložená sankcia nespĺnila účel, ktorý by prispel k náprave menovaného, bola mu uložená

sankcia v hornej polovici zákonnej sadzby. Konanie sťažovateľa sa v zmysle § 137 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 považuje za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom.

28. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že dychová skúška nebola vykonaná pri cestnej kontrole, nebola vykonaná bezprostredne po vedení motorového vozidla, ale až po tom, ako žalobca vozidlo opustil. Kasačný súd z tvrdenia sťažovateľa usúdil, že tento nepopiera vedenie motorového vozidla, jeho odparkovanie ani kontrolu dychovou skúškou, ktorá nasledovala po tom, ako opustil vozidlo, ale domnieva sa, že ak bola dychová skúška vykonaná po opustení vozidla, teda nie v prípade osoby vedúcej motorové vozidlo, bola táto vykonaná v rozpore so zákonom. Tieto tvrdenia sťažovateľa sú nelogické a nemajú oporu v zákone. Hliadka OR PZ vykonávala u sťažovateľa kontrolu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, pričom ho vyzvala aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu u neho, ako účastníka cestnej premávky, pretože videli ako viedol motorové vozidlo predtým, ako ho zaparkoval na mieste výkonu kontroly. Skutočnosť, že motorové vozidlo viedol v čase bezprostredne pred jeho zaparkovaním a vykonaním dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu sporná nebola, a preto príslušná hliadka konala v súlade so zákonom č. 8/2009, konkrétne s ustanovením § 69 ods. 1 písm. d/. Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. v/ zákona o cestnej premávke, vodičom je osoba, ktorá vedie vozidlo, čo však nie je možné vykladať tak, že nie je možné vykonať kontrolu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky u vodiča bezprostredne po tom, ako tento jazdil a z vozidla vystúpil, navyše, ak je tu dôvodný predpoklad, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky. Zákon neukladá policajtom povinnosť podrobiť vodiča dychovej skúške na alkohol v priestore vozidla a je oprávnený k tomuto výkonu vyzvať každú osobu, u ktorej je zistené, že motorové vozidlo bezprostredne pred dychovou skúškou viedla.

29. V konaní nebol dôvod pochybovať o tom, že dychová skúška u sťažovateľa bola vykonaná bezprostredne po jeho vystúpení z vozidla, ktoré pred tým viedol dňa 12.10.2015 o 15:51 hod. tak, ako to preukazuje obsah Správy o výsledku objasňovania priestupku ako i Záznam z dychovej skúšky obsahujúci presný čas merania. Sťažovateľ Správu o výsledku objasňovania priestupku vlastnoručne podpísal a jej obsah nenamietal.

30. Najvyšší súd nemá pochybnosť o vierohodnosti výpovedí policajtov, ktorí vypovedali o udalosti tak, ako to zaznamenali svojimi vnemami. Ich výpovede sú zhodné v tom, že sťažovateľ viedol vozidlo bezprostredne pred tým, ako bol hliadkou kontrolovaný. Uvedené výpovede posúdil najvyšší súd ako hodnoverné a postačujúce na prijatie záveru o spáchaní priestupku žalobcom nielen preto, že príslušníci polície sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, prisahou a svojim spoločenským postavením, ale najmä preto, že nemali žiaden dôvod poškodiť sťažovateľa a plnili si len úlohy, ktoré im vyplývali z ich služobného zaradenia týkajúceho sa zabezpečovania bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že pre preukázanie spáchania priestupku nie je rozhodujúcou skutočnosť, či je spáchanie priestupku preukázané iba jedným alebo skupinou viacerých dôkazov, či ide o formu výpovede príslušníka polície alebo obvineného z priestupku, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu priestupcu. Za súčasnej konštrukcie objasňovania priestupkov nemožno očakávať objasnenie akéhokoľvek priestupku najmä v doprave, bez výpovede, či výpovedí zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí sú zo zákona o policajnom zbore nielen zakročujúcimi orgánmi voči priestupcom, ale i svedkami páchania priestupkov.

31. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s rozpormi v dôkazoch, z ktorých vychádzali správne orgány, keď podľa tvrdení policajtov podľa záznamu mal sťažovateľ uviesť, že pred jazdou si dal jedno pivo, pričom zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva tvrdenie, že dva dni nepil. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na správne závery krajského súdu o tom, že zo zápisu o výsledku dychovej skúšky bolo jednoznačne preukázané, že sťažovateľ pred jazdou požil alkoholické nápoje. Z overenej fotokópie (nie fotokópie ako mylne uviedol sťažovateľ) certifikátu o overení č. 03174-623-045-15 zo dňa 26.08.2015, ktorý je súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že analyzátor dychu typ: ALCOTEST 7410, výrobné číslo ARJJ-0014, ktorým bola vykonaná dychová skúška u sťažovateľa, zodpovedá schválenému typu a spĺňa metrologické požiadavky na analyzátory dychu ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 vyhlášky

UNMS SR č. 310/2000 Z. z., pričom overenie je platné do 24.02.2016, pričom dychová skúška bola u žalobcu vykonaná dňa 12.10.2015. Sťažovateľ mal právo požiadať o odber krvi na overenie prítomnosti alkoholu, o čom bol poučený, čo však nevyužil, čo vyplýva zo správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorú vlastnoručne podpísal. Vzhľadom k uvedenému nebolo potrebné skúmať, či sťažovateľ pred jazdou požil jedno pivo alebo dva dni nepil, resp. ako k rozporu v zápisoch došlo, pretože preukázanie tejto skutočnosti by nezmenilo skutkový stav, tak ako bol zistený. Tvrdenia sťažovateľa, z uvedeného dôvodu, považuje najvyšší súd za účelové.

32. Krajský súd v danej veci postupoval vecne správne a skutkovo aj právne vyhodnotil stav veci v súlade so zákonom. Krajský súd správne dospel v napadnutom rozhodnutí k názoru, že správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, vyhodnotili skutkový stav na základe dôkazov, ktoré boli vykonané pred správnym orgánom prvého stupňa.

33. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

34. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle ust. § 461 S. s. p.

35. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 467 ods. 1 S. s. p. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha.

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.